

ved Indsættelse af ny Motor eller Paa-sættelse af nyt Karosseri.

Da der fra forskellige Organisationer, navnlig saadanne, der repræsenterer den indenlandske Karosserifabrikation, er fremsat Ønske om en Lempelse i denne Regel, har man, da det af kontrolmæssige Grunde ikke lader sig gøre helt at afskaffe Afgiftspligten for de ombyggede Køretøjer, foreslaaet Afgiftssatsen for disse nedsat fra en Trediedel til en Femtedel af den almindelige Afgift. Der er herefter stadig tilstrækkelig Kontrol med de brugte Motorkøretøjer, samtidig med at der vises den paagældende Industri en betydelig Indrømmelse.

Til § 2.

Ifølge Lovens § 8, 2. Stykke, kan der meddeles Fritagelse for Afgiften bl. a. af Motorkøretøjer, der tilhører indenlandske Statsinstitutioner samt Brand- og Politivæsen. I en Række Tilfælde har man staaet over for Andragender om Afgiftsfritagelse fra lignende Institutioner, f. Eks. Telefonselskaber og Elektricitetsværker, der ønskede deres Udrykningsvogne fritaget for Afgiften, og fra Sanatorier og Hospitaler, der ønskede Fritagelse for Personvogne, som benyttes til Afhentning af Patienter. Da det synes rimeligt, at der ogsaa i saadanne Tilfælde gives Adgang til at bevilge Afgiftsfritagelse, er det i Lovforslagets § 2 foreslaaet, at Reglen ændres saaledes, at Afgiftsfritagelse paa nærmere fastsatte Betingelser kan tilstaaes Stats- og kommunale Institutioner samt andre Institutioner med offentligt Formaal.

I Lovens § 8, 3. Stykke, er der givet en Regel om, at Afgiften for Automobilrosker kan beregnes efter den laveste Sats (15 pCt. af Værdien). Efter den gældende Lov kan denne Afgiftsnedsættelse begrænses til Antallet af de Droskekøretøjer, som fandtes ved Lovens Ikrafttræden, men der er formentlig Grund til at indrømme den samme Lempelse i alle Tilfælde, hvor der i en af den paagældende Kommunalbestyrelse godkendt Droskeordning er fastsat et bestemt Antal Automobilrosker. En saadan Regel er i Hen-

hold til den Toldbestyrelsen efter Lovbestemmelsens Affattelse givne Bemyndigelse allerede nu gennemført for flere Byers Vedkommende, men da man maa anse det for rettest, at Reglen optages som en Lempelse i selve Lovteksten, er en Bestemmelse herom foreslaaet indføjet i Lovens § 8, 3. Stykke.

I Følge Lovens § 8, 1. Stykke, er Motorkøretøjer, som udelukkende er indrettet til Befordring af Gods, og som angives ikke at ville blive benyttet til Personbefordring udover, hvad der udkræves til den paagældende Godstransport (jfr. § 17), fritaget for Afgift. I en Række Tilfælde har man været stillet overfor Spørgsmaalet om Afgiftsfrihed for Vogne, der har Karakter af at være Varevogne, men tillige er indrettet til at befordre Handelsrejsende, hvis Prøver beføres i Varekassen. Da disse Vogne ikke kan siges udelukkende at være indrettet til Befordring af Gods, har der ikke været Hjemmel til at fritage dem for Afgift som Lastvogne, men da der imidlertid i nogle Tilfælde synes at være Grund til at fritage de omhandlede Vogne for Afgift, uanset at de ogsaa er indrettet til at transportere den Handelsrejsende selv, er der i Lovforslagets § 2 stillet Forslag om, at saadanne, af Handelsrejsende anvendte Vogne paa nærmere fastsatte Betingelser kan fritages for Afgiften, naar de i det væsentlige har bevaret Karakteren af at være bestemte til Varebefordring. Ved denne Ændring vil man ligeledes imødekomme et fra de interesserede Erhvervsorganisationer fremsat Ønske.

Til § 3.

Bestemmelserne om Fordelingen af Afgiften mellem de forskellige Kommuner svarer i det væsentlige til den i Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v. § 9, Stykke 1, for sidstnævnte Afgift foreslaaede Fordelingsregel, ligesom ogsaa de nærmere Bestemmelser om de enkelte Kommuners Andel i Afgiften og om Beløbenes Anvendelse m. v. svarer til Reglerne i det nævnte Lovforslag.